

Wielkie zmiany świata dawno przepowiedziane

„A ten, który siedział na tronie powiedział: Oto wszystko nowe czynię” – Obj. 21:5.

Ludzkość długo oczekiwała i wierzyła w nadejście Nowego Dnia, w którym przestanie istnieć smutek, boleść i śmierć i w którym zapanuje pokój, sprawiedliwość i życie; krótko mówiąc – nowego okresu, w którym potęga zła będzie skruszona, a ludzkość będzie wyswobodzona spod panowania grzechu i śmierci, które trwało przecież tak długo. Literatura światowa wykazuje, że wielu inteligentnych ludzi sprzeciwiało się wierzeniom, jakoby Boskie zamiary względem stworzeń na ziemi zostały już zrealizowane. Niezależnie od Biblii, stale znajdujemy wzmianki o „poranku Nowego Dnia”, o „Złotym Wieku” itp. Jednak nie sięgamy po rzeczywiste wskazówki w tym przedmiocie do tęsknot ludzkich serc, lecz do obietnic naszego Boga. Pismo Św. jak najbardziej wyraźnie oświadcza, że cały okres ludzkiej historii aż dotąd, był czasem symbolicznej nocy. Prorok Dawid objaśnia: *„...z wieczora bywa płacz, ale z poranku wesele”* – Psalm 30:6. W ten proroczy sposób jesteśmy upewnieni, że będzie poranek, którego chwała, jasność i błogosławieństwo w zupełności wyrówna wszystkie ciemne cienie przeszłego czasu nocy.

LUDZKOŚĆ OCZEKUJE BOSKICH BŁOGOSŁAWIEŃSTW

Jedną z najbardziej znamiennych obietnic Biblii była ta dokonana przez Boga względem Abrahama, około 4 tysiące lat temu: *„W nasieniu twoim będą błogosławione wszystkie rodzaje ziemi”*. Przez całe stulecia potomkowie Abrahama czekali na obiecanego Mesjasza, spodziewając się, że będą użyci w związku z Jego dziełem błogosławienia wszystkich ludzi. Prorocy izraelscy przepowiedzieli przyjście króla z linii Dawida – że będzie On wielkim panującym Kapłanem, Prorokiem i Królem, *„że się mu kłaniać będzie wszelkie kolano i przysięgać każdy język”*, a przez Niego błogosławieństwo rozciągnięte będzie na wszystkie narody (Izaj. 45:23, 25:6).

Jeszcze inne proroctwa odnoszące się do Królestwa Mesjaszowego były powtórzone i podane za przykład w przypowieściach Jezusa, w naukach apostołskich i w końcu – w ostatniej księdze Pisma Św., w Objawieniu, które Jezus dał Kościołowi przez św. Jana. Czytamy tam, że: *„Ten, który siedział na tronie powiedział: Oto wszystko nowe czynię”* – Obj. 21:5. Jest to bez wątpie-

nia oświadczenie dotyczące Królestwa Mesjaszowego. Poprzez realizację tegoż Bóg otrze wszelkie łzy ze wszystkich twarzy; a Król królów i Pan panów, którego Jahwe wyznaczył na nowego władcę świata zapewnia nas, że On sam *„czyni wszystkie rzeczy nowe”*.

Nawet pogański poeta opiewał nadchodzący Złoty Wiek – całkiem prawdopodobnie czerpiąc też myśli z pism żydowskich i z wewnętrznego przekonania, że łaskawy Bóg nie mógłby zezwolić na wieczne panowanie grzechu i śmierci – lecz że zechce w jakiś sposób, w jakimś czasie i przez jakieś narzędzia zesłać na ziemię błogosławieństwa, które mają usunąć przekleństwo. Obietnica nastania Nowego Wieku błogosławieństwa dla ludzkości jest w pełnej zgodności ze słowami modlitwy:

„Przyjdź Królestwo Twoje – Bądź wola Twoja na ziemi jako jest w niebie”.

Dlaczego zatem mielibyśmy przez moment nawet wahać się przed przyjęciem wyraźnego oświadczenia Pisma Św., że nadchodzi wielka zmiana dyspensacji – kiedy w miejsce księcia tego świata, Szatana, który teraz sprawuje dzieło w synach nieposłuszeństwa (Efezj. 2:2) – będzie panował Książę Chwały, który odkupił Adama i jego rodzaj od przekleństwa śmierci przez ofiarowanie samego siebie,

W CZASIE KOŃCA

Po upływie tych wszystkich wieków czekania, spodziewania się i modlitw: *„Przyjdź Królestwo Twoje”* – wielu myślących ludzi obecnie przychodzi do przekonania, że żyjemy blisko brzasku wspaniałej epoki, na którą czekaliśmy i modliliśmy się. Przeszłe stulecie, a zwłaszcza ostatnie 50 lat, były świadkami olbrzymich zmian: nowoczesna umiejętność, nauki, wynalazki itp., przynoszące mechanizację oszczędzającą pracę – zrewolucjonizowały sprawy ludzkości. Środki komunikacji, takie jak: telefon, telegraf, radio i telewizja, sposoby podróżowania parowymi i elektrycznymi pociągami oraz drogą powietrzną – dostarczyły cudownych wprost możliwości i korzyści dla ludzkości. One to stanowią środki naprawy i wynalazki, które charakteryzują dni przygotowania przez Pana do „czasów ochłody” (restytucji, przywrócenia) obiecanych w czasie, kiedy Pan się objawi (Dzieje Ap. 3:19-21).

Jak pocieszające i rozjaśniające są informacje z Pisma Św. One wyjaśniają, że te cuda naszych dni są przeblaskami Królestwa Mesjaszowego i Jego błogosławieństw, przeblaskami Złotego Wieku. Ono objaśnia, że my znajdujemy się w dniach przygotowania przez Boga warunków dla ustanowienia Królestwa Jego Syna.

Mamy liczne oświadczenia Pisma Św. wskazujące na koniec tego wieku i zapewniające nas, że w tym czasie wielu będzie biegać tu i tam, znajomość się rozmnoży, a mądrzy zrozumieją (Dan. 12:1-10).

ROZMNOŻENIE SIĘ UMIEJĘTNOŚCI

To proroctwo Daniela godne jest największej uwagi nie tylko dlatego, że Daniel był prorokiem wielce umiłowanym przez Pana, lecz ponieważ Jezus Odkupiciel specjalnie przytoczył część tego proroctwa, potwierdzając w ten sposób jego prawdziwość. To bieganie wielu tu i tam wydaje się odnosić do cudownych możliwości podróżowania, co jest tak znamienne dla naszych czasów. W żadnym innym czasie nie było to możliwe w takim zakresie. Od czasów wynalezienia pierwszej lokomotywy parowej upłynęło mniej niż 2 stulecia. Od tego czasu jak bardzo zostały one ulepszone. Można z całą pewnością powiedzieć, że nie było nigdy takich sposobności podróżowania jak w ciągu ostatnich 50 lat. Kto wiedział w czasach prorokowania Daniela o tych cudownych środkach podróżowania i że będą tak ogólnie dostępne w naszych dniach?! Tylko Wszechmocny! I On podał to jako jeden ze szczególnych znaków zakończenia się obecnego wieku i brzasku Nowej Dyspensacji – długo obiecywanego Mesjaszowego Królestwa. Podobnie cudowny rozwój umiejętności i wiedzy naszych dni we wszystkich kierunkach oznacza dalsze ważne wypełnienie się posłannictwa proroka. Następnym oświadczeniem tego proroka jest, że mądrzy z ludu Bożego zrozumieją. I właśnie obecnie – we właściwym czasie – na całym świecie są studenci biblijni, którzy – jako mądrzy – o których mowa w proroctwie – oczyszczają swoje lampy biblijne i będąc dobrze zaopatrzeni w olej ducha św. – otrzymują światło, rozumieją rzeczy zakryte od wieków i pokoleń.

PRZYGOTOWANIE SIĘ DO PANOWANIA SPRAWIEDLIWOŚCI

Jeszcze jeden znak końca tego wieku i brzasku nowego: Bóg zapowiedział przez proroka Daniela, że „będzie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody”. Odkupiciel – wierzymy – zacytował proroctwo Daniela – odnosząc go do tego samego czasu – obecnego czasu ogólnego niezadowolenia, niepewności, kłopotów – które stwierdzamy na każdym miejscu i które we wszystkich narodach ziemi zagrażają podstawom społecznym, politycznym i finansowym oraz religijnym. Zbawca rozkazał swym naśladowcom radować się

nawet w pośród największego ucisku, który oznacza dzień wybawienia z mocy grzechu i śmierci. On powiedział: „*Kiedy te rzeczy rozpoczną się dziać, wtedy podnoście głowy wasze, albowiem wybawienie wasze jest bliskie*” – Łuk. 21:28.

Jesteśmy całkowicie pewni, że przychodzące na świat karanie, reprezentujące Boski gniew nad narodami, okaże się w następstwie wielkim błogosławieństwem dla ludzkości. Dlatego też serca nasze mogą się radować, gdy czytamy oświadczenia Pisma Św., że dzień pomsty jest ograniczony, że zostanie skrócony. Mamy zapewnienie, że „*Pan uczyni skrócone dzieło na ziemi*”. W tym celu – według oświadczenia Pańskiego – w pośród ucisku na ruinach obecnej cywilizacji zostanie ustanowione Jego Królestwo, a pod administracją tego Królestwa wkrótce zapanują: porządek, pokój i błogosławieństwo na ziemi – na trwałej podstawie, na fundamencie sprawiedliwości i prawdy. Św. Jan upewnia nas, że Szatan zostanie związany, aby nie mógł zwodzić dłużej narodów.

Nowy Dzień – na który wszystkie stworzenia tak długo czekały i tęskniły – wkrótce będzie w pełni ustanowiony; wówczas wypełnią się słowa modlitwy naszego Zbawiciela: „*Przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja na ziemi, jako jest w niebie*”. Bardzo wcześniej w tym Nowym Dniu zostanie spełniona nadzieja wszystkich oczekujących i cierpiących świętych, którzy od dni Jezusowych aż do obecnego czasu kroczyli Jego śladami, oczekując – stosownie do Jego obietnicy – uczestnictwa w Jego Królestwie – mając udział w „pierwszym zmartwychwstaniu” (Obj. 20:5-6). „*Temu co zwycięży, dam mu usiąść ze mną na tronie*” – Obj. 3:21. Lecz zwrócić należy uwagę na drogę wszystkich należących do klasy Królestwa poprzez cały ten wiek. Oni nie panują z Chrystusem, lecz cierpią z Chrystusem. Jezus to wyjaśnił. Oni są faktycznie królewską rodziną, ponieważ są spłodzeni z ducha św. Oni stanowią faktycznie klasę Królestwa, ponieważ są związani z Wielkim Królem, lecz oni nie wstąpili jeszcze do swej chwały. Uczynią to przez moc „pierwszego zmartwychwstania”. Tak jest napisane: „*My wszyscy musimy być przemienieni*”, ponieważ „*ciało i krew Królestwa Bożego nie mogą odziedziczyć*” – 1 Kor. 15:50-51. Nasz Pan sam był wzorem dla tych wszystkich. Po jego poświęceniu i spłodzeniu z ducha św. był poddany próbie aż do śmierci, a to śmierci krzyżowej, zanim dostąpił chwalebnej przemiany w zmartwychwstaniu, wstąpił na niebiosy i usiadł na prawicy Majestatu w niebiesiech. Podobnie wszyscy Jego naśladowcy po poświęceniu muszą być poddani próbie, zanim będą mogli uczestniczyć z Nim w Jego zmartwychwstaniu. Częściowo dla ich wypróbowania ich rozwój ma miejsce w czasie, kiedy Szatan jest księciem tego świata i kiedy jest dozwolone, aby swą władzę sprawował przeciw Panu. Tylko zwycięzcy w walce przeciw światu, ciału i Szatanowi mogą mieć udział w chwalebnym Królestwie z

ich Panem (Łuk. 16:16, 22:28-30; Mat. 11:11; 1 Tym. 6:12; Obj. 3:21). Św. Paweł zapewnia nas, że w słusznym czasie Bóg da Królestwo Chrystusowi. Mówi nam, że Chrystus „*musi panować, dopóki nie położy wszystkich nieposłusznych*”, wszystkich przeciwnych Boskiej woli, grzesznych; dopóki nie podniesie ludzkości z tego błota i straszliwej przepaści grzechu i śmierci. Ta myśl jest wyrażona przez św. Piotra mówiącego: „*Czasy ochłody przyjdą od obliczności Pana*”, a pośle Jezusa Chrystusa, który przedtem był wam opowiedziany, którego niebiosy muszą zatrzymać aż do czasu przywrócenia (restytucji) wszystkich rzeczy, o których Bóg mówił przez usta wszystkich swoich świętych proroków, odkąd rozpoczął się świat. Te czasy restytucji stanowią czasy Królestwa, czasy zmartwychwstania, czasy podnoszenia ludzkości z grzechu i warunków śmierci do życia, radości i pokoju dla wszystkich, którzy przyjmą łaskę Pańską pod Jego warunkami.

ZMARTWYCHWSTANIE UMARŁYCH

Inny punkt widzenia na dzieło Bożego Królestwa jest przedstawiony w określeniu „Dzień Sądu”, który ma trwać przez tysiąc lat, w którym cała ludzkość będzie indywidualnie na próbie życia. Jasna i wyraźna znajomość Boga będzie udzielona wszystkim, jak czytamy: „*znajomość Pańska napełni ziemią*” i „*wszyscy go poznają*”. Jest także napisane, że w czasie tego sądu-próby, dusza, która by nie słuchała tego Proroka, będzie wygładzona spośród ludu (Dzieje Ap. 3:19-23).

Aby wszyscy z rodziny Adamowej mogli przejść przez tę próbę życia – będzie wzbudzenie wszystkich umarłych, jak czytamy: „*Będzie zmartwychwstanie umarłych sprawiedliwych i niesprawiedliwych*” w zgodności ze słowami Mistrza: „*Wszyscy, co są w grobach, usłyszają głos Syna Bożego i wyjdą*” (Dzieje Ap. 24:15; Jan 5:28-29).

Dziękujemy Bogu za rozmiary Jego miłosierdzia „jako szerokość mórz” – że Plan Boży nie ma względu na osoby, że każdy członek rasy ludzkiej, potępiony przez nieposłuszeństwo ojca Adama, odkupiony od potępienia przez śmierć Jezusa, będzie miał pełną sposobność przyjscia do znajomości i użycia tej znajomości dla wyzwolenia się od grzechu, choroby, smutku, bólesci i śmierci – dla osiągnięcia ostatecznego ludzkiej doskonałości i uzyskania życia wiecznego w Raju – na odrodzonej ziemi.

Istota Ewangelii Królestwa zawarta jest w nadziei wzbudzenia wszystkich zmarłych – wyjścia ze snu śmierci wszystkich milionów z potomstwa Adamowego, aby mogli skorzystać z ofiary złożonej raz za wszystkich przez Jezusa 19 stuleci temu. Aniołowie obwieścili Wesołą Nowinę dla wszystkich ludzi, kiedy Jezus się narodził; lecz przeważająca większość poszła do grobu ma-

jąc znikomą znajomość tego poselstwa i nie uzyskawszy najmniejszej nawet korzyści ze śmierci naszego Zbawiciela. Stąd też Poranek Zmartwychwstania będzie oznaczał wzbudzenie wszystkich, aby wszyscy mogli przyjść do znajomości Prawdy i uzyskać żywot wieczny (Jan 3:16). Boskie Prawo jednakże będzie takie samo w przyszłości jak obecnie. Bóg nigdy się nie zmienia i Jego Prawo nigdy się nie zmieni. Dlatego też jest nam powiedziane, że wszystkich złych Bóg zniszczy. Wszyscy, którzy świadomie odrzucą łaskę Bożą w czasie tej pełnej sposobności – będą zniszczeni we wtórej śmierci, od której nie będzie już wybawienia (Obj. 21:8).

Lecz droga do uzyskania życia wiecznego będzie łatwiejsza niż obecnie. Nie będzie to już wąska lub trudna droga; nie będzie już wymagane poświęcenie każdego ludzkiego prawa lub przywileju, aby uzyskać życie wieczne. Nie będzie już dłużej Przeciwnik przedstawiał przed umysłami ludzi ciemności za światłość a światłość za ciemność – ponieważ jego moc zostanie ograniczona. Nie będzie już dłużej prawdziwe, że „*wszyscy, którzy żyją pobożnie, będą prześladowani*”. Lecz przeciwnie, ci którzy będą żyć pobożnie, będą otrzymywać coraz to więcej błogosławieństw Bożych; a wierność zamiast prowadzić do śmierci – będzie prowadzić do ludzkiej doskonałości i życia wiecznego pod błogosławionymi warunkami Królestwa, które Bóg przygotował dla błogosławieństwa całego świata (1 Mojż. 12:3; Gal. 3:16,29).

DLACZEGO WĄSKA DROGA DLA KOŚCIOŁA?

Droga dla Kościoła w obecnym czasie jest wąską, trudną – ponieważ zło ma obecnie przewagę. Pan wykorzystuje tę sposobność obecnej przewagi zła – aby przeprowadzić powołanie i wybór żołnierzy Krzyża – aby ten konflikt pomiędzy złem i dobrem mógł służyć wypróbowaniu i sprawdzeniu wierności i lojalności tych, których powołał na tak zaszczytne stanowiska. A ponieważ próby są trudniejsze, nie dziwi nas to, że i nagroda jest o wiele większa. Ziemską nagrodą dla świata – jak to widzieliśmy, będzie ziemskie życie jako istot ludzkich w przywróconym raju. Lecz nagroda dla Kościoła, dla tych, którzy okażą się wiernymi aż do śmierci – będzie przemianą natury z ludzkiej na Boską i udział ze Zbawicielem i Mesjaszem w Jego chwale, czci i nieśmiertelności.

NIE BĘDZIE WIĘCEJ ŚMIERCI

Kiedy Księżę Żywota wprowadzi na ziemi prawa sprawiedliwości i równości – stosując żelazne reguły – masy ludzkości nauczą się, że „*sprawiedliwość wywyższa naród, lecz grzech jest skażeniem dla wszelkich ludzi*”. Oni nauczą się, że Boski Plan i Prawo są najlepsze i ostatecznie nauczą się miłować sprawiedliwość i

nienawidzić nieprawość (Psalm 45:7; Hebr. 1:9). Wszyscy, którzy pod tym panowaniem nie nauczą się miłować tego Prawa, będą zaliczeni do niegodnych życia wiecznego i będą odcięci od ludzi (Dzieje Ap. 3:23; Obj. 20:9; Psalm 11:5-7).

Widząc zatem w proroczej wizji wypełnienie się Boskiego Planu przy zakończeniu tysiącletniego panowania Chrystusa – przywrócony raj, usunięte boleści, grzech, śmierć i przekleństwo – wszelkie łzy otarte i wszelkie głosy na niebie i ziemi wielbiące Boga (Obj. 21:1-4,

5:13) – czy nie powinniśmy tym bardziej modlić się: *Przyjdź Królestwo Twoje – bądź wola Twoja na ziemi, jako w niebie*, z radosnymi sercami oglądać wszystkie znaki i wskazówki naszych dni, które oznaczają Brzask Nowego Wieku, oraz fakt, że chwalebny Ziemski Król zbliża się!

Herald
R-
„Straż”